

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

264. An Vicarius habens illam facultatem conferre poſit Episcopo, à quo
habet illam, vel etiam sibi ipsi.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

tio Vicarii magis determinatum tempus habet. Sbroz. citans Jason. in l. i. ff. solut. matrim. n. 6. quemadmodum hæc dicuntur de Papa concurrente cum inferioribus collatoribus. Item si prævisus à Vicario priùs acceptasset collationem sibi factam. Sbroz. num. 8. Porro quæ hic dicta de Vicario & Episcopo. Sbroz. loc. cit. num 4. exten- dit ad Capitulum sede vacante, ejusque Vicarium, ita ut præveniens vel in dubio collatio a Capitulo facta prævaleat collationi factæ à Vicario, cui à Capitulo potest illa conferendi commissa. citat pro hoc Pavin. de potest. Capit. Sed. vac. p. 2. q. 10. n. 21. Calder. conf. II. de off. Vicar.

Quæstio 263. An Vicarius instructus facultate conferendi, conferre possit beneficia constitutus extra provinciam.

1. R Esp. affirmativè. Fagian. in c. presentata. R de Testibus. n. 12. Sbroz. L. 2. q. 102. n. 4. citatis quamplur. Castrop. Tract. 13. d. 2. p. 30. d. 16. citans Azor. inst. mor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 9. Garcia. p. 5. c. 8. n. 126. citans Covar. L. 3. var. c. 20. n. 28. Sanch. de matrim. l. 3. d. 34. num. 19. Paris. de resign. l. 2. q. 24. n. 32. Menoch. de arbit. l. 1. q. 43. num. 19. Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. c. 6. n. 3. Coraf. de benef. c. 8. n. 3. &c. Contra Bald. in l. 2. ff. de off. Procons. n. 1. Barbat. in c. novit. de off. leg. Germon. de Indult. Cardin. §. tibi quod ad. n. 89. hoc uixos fundamento, quod licet Ordinarius possit exercere jurisdictionem voluntariam extra territorium, id tamen non possit locumtenens ordinarii inferioris à Principe, ut Bald. loc. cit. Bartol. in l. cunctis populos. c. de Sum. Trinitate. Franc. in c. cum in generali de off. Vicar. in 6. Quod tamen fundamentum leve est, cum Vicarius Generalis Episcopi sit Ordinarius; & ad summum locum habeat in locumtenente Ordinarii, non Ordinario. Ad hæc non magis præjudicium aut injuria irrogetur Episcopo per exercitam in ejus Diœcœli jurisdictionem hanc voluntariam ab Episcopo exitaneo, quam ab hujus Vicario, cum absque strepitu & figura judicii exerceatur, esto jurisdictione Vicarii in hoc, nimurum quod ad conferenda beneficia sit delegata, & non ordinaria, sicut est Episcopi (ut Garcia. num. 129. contra Corafium. Boërium, Sbrozium) nam etiam delegata jurisdictione voluntaria concessa ab inferiore à Principe recte exercetur extra territorium ob rationem datam. Garc. cit. n. 129. ex Sanch.

2. Neque his obstat citata L. 2. de off. Procons. in qua se fundant adversarii. Nam (quod solum dicitur in cit. Lege) licet Legatus Proconsul à punto, quo Proconsul Urbe egressus fuit non habeat jurisdictionem neque intra, neque extra provinciam, quia hanc dare non potest Proconsul Legato suo, quoisque Provinciam fuit ingressus; per hoc tamen non negatur, quod Proconsulem ingresso in provinciam, Legatus ejus sicut & ipse Proconsul non possit exercere jurisdictionem voluntariam extra provinciam seu Diœcœli. Garc. n. 130. Castrop. L. c. n. 15.

3. Responsum quoque ampliat Sbroz. loc. cit. num. 6. ut Episcopus committere etiam possit Vicario alterius Episcopi in aliena Diœcœli residenti collationem beneficiorum sua Diœcœli, adeoque is existens extra Diœcœli, in qua sunt beneficia conferenda ea conferre possit. Sed vide, quonodo hæc consistant cum

eo, quod Episcopus alteri à suo Vicario Generali committere nequeat collationem beneficiorum. Fortè hæc ampliatio locum habet, ubi Episcopus Vicario illius alterius Diœcœli hic & nunc committeret seu delegaret collationem unius alteriusve beneficii.

4. De cetero quod dictum in hoc punto de collatione rigorose tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione rigorose tali & confirmatione. Licet enim necessarium sit priùs à Vicario cognosci aptitudinem præsentati & electi, potest tamen hæc cognitione esse extrajudicialis, & sic una cum institutione ab eo fieri extra Diœcœli. Garc. loc. cit. n. 138. junctio n. 142. Castrop. loc. cit. num. 17.

Quæstio 264. An Vicarius habens dictam facultatem conferendi possit conferre Episcopo, à quo habet illam facultatem, vel etiam sibi ipsi?

1. R Esp. ad primum negativè Castrop. loc. cit. num. 19. citatisque ab eo Azor. cit. c. 44. q. 13. Sbroz. L. 2. q. 91. n. 1. & 2. Garcia. loc. cit. n. 143. citans Rebuffi, in pr. tit. de forma Vicar. n. 82. Coraf. p. 2. c. 8. num. 6. Quintanadv. l. 1. Ecclesiast. c. 5. num. 7. Debet enim inter dantem & accipientem esse distinctio. Jam verò Episcopus ejusque Vicarius unum tribunal, unâque personam & corpus constituant, ut & id ex eo patet, quod à Vicario conferente beneficium inhabili non fiat dévolutio ad Episcopum, iuxta c. 2. de consuetud. in 6. & c. Romana. de appellat. in 6. Castrop. Garc. II. cit. citatiique ab illis.

2. Limitat tamen hoc ipsum Garc. n. 144. ut intelligendum videatur, quando Vicarius conferret ut ordinarius; quia nimurum simul cum jurisdictione generali & ordinaria potestate data ei esset potestas conferendi. Supponit enim & fusè tradit Garc. à n. 41. quod cum illa, quæ speciale mandatum requirunt, committuntur simul cum designatione Vicariatus seu jurisdictione generali & ordinaria potestate (aut etiam, dum ea separatis ac postea committuntur ab Episcopo, non solùm faciente mentionem Vicariatus, salutando illum & compellando Vicarium suum, ut Jo. And. sed dicendo; quod commissionem alias datam extendat, ut Garc. n. 44.) tunc Vicarii esse in omnibus Ordinariis. c. translato. de confit. Unde fiat, ut nunquam appelletur à Vicario Generali ad Episcopum, etiam in iis, quæ speciale mandatum requirunt; quia solent simul cum potestate ordinaria committi; citatque præ hac doctrina sua Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 8. Felin. in c. corrigenda, de off. Vicar. n. 1. Sbroz. l. 1. q. 67. n. 3. &c. Secus proinde esse air Garc. n. 144. Seu Vicarium posse Episcopo conferre beneficium, si conferat ut delegatus. Cujus tamen contrarium tenet Castrop. cit. n. 19. eò quod, dum hæc delegata potestas ab Episcopo proveniat, si Episcopus vi illius acquirere possit beneficium, ipse sibi censeretur providere beneficium, quod alienum est ab usu Ecclesie; cum provisio beneficij à bene ficiato ortum habere nequeat, ne detur locus ambitioni.

3. Limitat quoque hoc ipsum Sbroz. loc. cit. hoc modo: nisi Vicarius Episcopi creatus esset auctoritate apostolica, quia tunc poterit conferre Epi-

Episcopo, pro quo citat Rebuff, ubi ante num. 83, & ait, id norandum pro Vicariis & Commissariis Apostolicis, qui in dies in Episcopatibus per Papam deputantur propter Episcorum inhabilitatem & impedimentum.

4. Resp. ad secundum quoque negativè. Sibi enim ipso conferre beneficium est prohibitum Sbroz, loc. cit. n. 2. citans plures. item l. 2. q. 92. num. 1. juxta c. fin. de Institut. c. per vestras. de jure. cum adductis per Pavin. de potest. capit. Sede vac. p. 2. q. 5. num. 19.

Questio 265. An substitutus à Vicario habente facultatem substituendi in ordine ad conferenda beneficia, possit ipsi substituenti conferre beneficium?

Responder affirmativè Sbroz. L. 2. q. 92. n. 2. citans Rebuffi, ed quid, ut Rebuffi tract. de nominat. q. 8. num. 28. contra Pavinum. de potest. capit. Sed. vac. p. 2. q. 5. num. 9. substitutus à Vicario non capiat auctoritatem à Vicario substituente, sed ab Episcopo juxta c. non indiscret. de procurat. Melius respondet Castrop. loc. cit. n. 9. citatis Garciam cit. c. 8. num. 145. distingendo: nimurum, quid si Episcopus designaret Vicarium Generalem cum potestate substituendi sibi alium Vicarium cum clausula: Quem nos Vicarium nunc prout ex tunc cum eadem potestate constituius: videatur talis Vicarius substitutus, non Episcopo, sed Vicario substituenti posse conferre beneficium; ed quid is non à primo Vicario, sed ab ipso Episcopo, acceperit potestatem conferendi; dum vero substitutus ille Vicarius constitutus est à Vicario Generali, in casibus nempe, in quibus is independenter ab Episcopo aliam deputare potest, non potest Vicario, à quo constitutus conferre beneficium, quia jam militat eadem ratio, quare ipse Vicarius Generalis Episcopo, à quo constitutus conferre nequeat beneficium.

Questio 266. An Episcopus stare teneatur collatione factæ à Vicario suo?

Resp. affirmativè, ubi nimurum contulit legitimè & idoneo, & non contra formam mandati ad conferendum. Sequitur ex dictis supra, ubi an Episcopus contravenire possit gestis à Vicario. Secus. si contulit contra formam mandati, vel non legitimè Sbroz. L. 2. q. 79. arguento l. diligenter ff. mandati & c. dilecta. de rescript. subiungit quoque Sbroz. loc. cit. n. 2. ex Rebuffi. in pr. tit. de Vicar. Episc. n. 4. teneri hoc casu Vicarium illi, cui contulit, ad damna & expensas. Item teneri illi conferre aliud beneficium juxta c. inter cetera. de prab. & ibi DD.

Questio 267. An, si Vicarius contulit indigno, is ejusque Episcopus pro illa vice privatus sit potestate conferendi?

Resp. ad primum affirmativè Sbroz. l. 3. q. 28. n. 1. ubi: si Vicarius contulit indigno, digne amplius illud non poterit conferre, tanquam jam functus officio suo. c. compromissarios. de elect. in 6. sicut Judex, qui sententiam protulit, quam revocare non potest. l. Judex. ff. de re judic. c. in literis. de off. deleg.

2. Resp. ad secundum negativè Sbroz. l. 3. q. 27. n. 1. Nam cum Episcopus committens Vicario facultatem conferendi censeatur mandasse, ut idonea personæ conferat, adeoque Vicarius conferens indigno transgressus est limites mandati, id Episcopo nocere non debet, quod minus ad eum redeat potestas conferendi, seu is digno conferre possit; neque enim culpa officialis aut Vicarii domino nocere debet. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in 6. n. 9. citans Rebuffi. in pr. tit. de Vicariis. n. 41. & tit. de form. Vicariis. n. 140. vide me ipsum. Fori benef. p. 2. q. 753.

Questio 268. An collatio facta à Vicario Episcopi excommunicati valeat?

Resp. non valere collationem factam à Vicario tempore, quo excommunicatus est Episcopus. Sbroz. l. 3. q. 17. num. 3. citat pro hoc Aret. in c. cum non ab homine. de judic. col. penult. Paris. conf. 89. vol. 4. Rebuffi. in pr. tit. form. Vicar. num. 217. & seq. Idemque esse, dum Episcopus interdictus est vel suspensus, ait Sbroz. loc. cit. n. 4. citatis Paris. & Rebuffi. ubi ante. Bertach. Tract. de Episc. l. 4. p. 5. n. 69. Item non valere collationem factam à Vicario, quando persona Episcopi est inhabilis ad conferendum, ait Sbroz. cit. num. 4. ex Caldas alleg. 56. n. 2. Verum hæc intelligenda, ubi Episcopus esset excommunicatus non toleratus (idem est de suspensi & interdicto) Sbroz. loc. cit. n. 6. Paris. loc. cit. in fine. Quibus contrarium sentire videtur Rebuffi. loc. cit. n. 228. dicens, Vicarium non posse conferre Episcopo excommunicato, suspensi, interdicto, etiam Episcopus & Vicarius ignorant excommunicationem; ed quid quæ geruntur ratione privati officii, non sit differentia inter occultum & publicum excommunicatum, securus ac accidit in iis, quæ geruntur ratione officii publici. Quam Rebuffi sententiam refutare cupiens Sbroz. num. 9. citatis Innoc. in c. si verò, de sent. excommun. Abb. in c. veritatis tit. eod. n. 43. Paris. conf. 89. num. 23. & seq. vol. 4. Felin. &c. ait, collationem exerceri à dignitate, & non à persone, & dignitatem non esse excommunicatam. Verum hæc refutatio non videtur solida, cùmetiam locum habeat in excommunicatione non tolerato & notorio. Melior est refutatio, quam subiungit Sbroz. ad finem. n. 9. Quid collatio fieri dicatur ratione officii publici, ut Franc. Marc. q. 969. n. 7. & 10. De cetero contra ipsam responsum esse viderur, quid habet Sbroz. num. 10. nimurum quid locum non habeat in delegato excommunicati, utpote cuius jurisdictio non suspenditur excommunicato delegante ex ratione, quia Vicarius in causa sibi delegata non facit idem consistorium cum Episcopo. Nam Vicarius instructus facultate illa conferendi non confert tanquam Ordinarius, sed tanquam delegatus juxta dicta paulò supra.

